

приказва такъво лоше за село-то ти. А зашто това? Зачто-то всякой честить чловѣкъ си обыча село-то или града и му ся иска да го види честито, какво-то покрай добръ-тъ честь и прѣднинѣ на цѣло-то село и всякому да бѣде по-добръ.

А както ти ся свиди за село-то или за града, дѣто си ся родилъ и живѣешь, така трѣбува да тя боли и за цѣло-то ти отечество, дѣто живѣють все отъ единъ сѣщый родъ твои братіе Българе, кои-то най-много отъ всички другы трѣбува да обычашь и да милвашь, и да ти е драго да видишь да цѣвне тая земля, коуж-то Господъ е отрядилъ за свръталище на твоя родъ; а това може да бѣде, ако вси, съ Божіѣхъ помощь, ся трудимъ и работимъ. Всякой до что-то може, кой съ умъ, кой съ рѣцѣ, кой съ думъ, кой съ пары, вси трѣбува да залѣгамы и настоявамы за да ни цѣвне отечество-то. Хора-та по другы мѣста и лоши-ты земи и блата сѣ обрънѣли на плодородны нивы и ходять та чернѣють по чюжды земи за да приберѣть и донесѣть что-то нѣма у тѣхъ. А нашѣхъ-тъ земѣхъ Господъ, — сполай му! — е благословилъ и надарилъ съ всякы добрины: по насъ има и плодородны нивы, и харвы лозя, и широки зелены наши и горы, и хора трудолюбивы и ягкы по умъ и по снагѣ; а всичко това е голѣмъ изворъ за имотъ и за добруваніе. У насъ само наукѣ нѣма, а това ни и бръка на всичко, това ни е и похвалило въ сиромашіѣхъ и нѣмотіѣхъ. За това и трѣбува най-напрѣдъ да ся опрятнемъ и да си напрягнемъ ума та да ся учимъ и да научимъ что-то сѣ измѣдрили добро друзи просвѣтени народи и что-то добро правять ти; зашто-то както чловѣкъ отъ чловѣка ся учи, така и народъ отъ народъ ся учи. Както на неукъ, невѣщъ и нера-